

Мунофиқларга энг оғир намоз

Image not found or type unknown

17:30 / 17.10.2021 3400

مَلَسَ وَهَيَلَعُ هَلَلِ الْيَلَصِ هَلَلِ الْوُسْرَ نَأُ هَنْعُ هَلَلِ يَضَرَّ هَزِيْرُهُ يَبَأُ نَع
يَلَصِي الْجَرُّمُ نَأُ تَمَمَهُ دَقْلٌ لِقَافٍ تَوَلَّصِ لِيَضَعَبُ يَفِ اسَانِ دَقَفِ
اَوْقَرَّحِيْفُ مَهَبُ رُمُافُ ، اَهَنْعُ نُوْفَلَّحَتِي لِحَرْ يَلِ اِفْلَاخُأُ مُثُ اسَانِ لِبِ
اَنِي مَسِ اَمَطْعُ دِحِي هُنَأُ مَهْدَحَأُ مَلَعُ وِلَوُ ، مَهْتَوِيْبُ بَطْحُ لِمَزْحُ بُمَهْيَلَعُ
هُسْمُخُ لَاهَاوَرُ ، اَشْعُ لِيْنَعِي اَهْدَشَلِ

هُالَصَوُ اَشْعُ لَاهَاوَرُ هَالَصُ نِيْقِفَانُ مَلِ اِيْلَعِ هَالَصُ لِقُثْأُ نِي ؛ هِيَاوَرُ يَفَوُ
رُمُأُ نَأُ تَمَمَهُ دَقْلَوُ ، اَوْبَحُ وِلَوُ اْمُهْوَتَالِ اْمَهِيْفِ اْمَنُومَلَعِي وِلَوُ ، رَجْفَالِ
يَعْمُ قَلَطْنَأُ مُثُ اسَانِ لِبِ يَلَصِيْفِ الْجَرُّمُ نَأُ مُثُ ، اَمَاقُتَفِ هَالَصِ لِبِ
مَهْيَلَعُ قَرَّحُافِ هَالَصِ لَانُودَهَشِي اَلِمُوقِ يَلِ بَطْحُ نَمُ مَزْحُ مَهْمُ لِحَرْبِ
رِانِ لِبِ مَهْتَوِيْبِ

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам баъзи намозларда бир қанча одамларнинг йўқ бўлганини билиб:

«Батаҳқиқ, мен бир кишини одамларга намозга ўтиб беришини, намозга келмай, орқада қолаётганларга ўзим бориб, уларнинг уйларига ўтин боғламларини қалаб туриб, устиларидан ёқиб юборишларини амр қилишга қасд қилдим. Агар бирлари семиз гўшти суяк топсалар, унга ҳозир бўлар эдилар», дедилар. Яъни, Хуфтонга, демоқчилар.

Бешовлари ривоят қилганлар.

Бошқа ривоятда:

«Мунофиқларга энг оғир намоз Хуфтон ва Бомдод намозларидир. Агар у иккисидаги нарсани билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар. Батаҳқиқ, намозга амр қилиб, у қоим қилинганда бир кишини одамларга намоз ўқиб беришини буюриб, сўнгра ўзим ўтин боғламларини кўтарган одамлар билан намозга ҳозир бўлмаган одамларнинг олдига бориб, устиларидан уйларига ўт қўйиб юборишни қасд қилдим», деганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифдан жамоат намозига бормаслик қанчалар ёмон эканлиги кўриниб турибди. Акс ҳолда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ундайларни уйига қамаб туриб, устидан ўт қўйиб юборишга қасд қилмас эдилар. Хуфтон ва Бомдод жамоатларига ҳозир бўлмаганлар бир ўринда мунофиқ деб аталиши ҳам жамоат намозининг шариатимиздаги аҳамиятини кўрсатади.

Шунингдек, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар», дейишлари ҳам қаттиқ гапдир.

Буни Хуфтон ва Бомдод намозларини жамоат билан ўқиганларга бериладиган савобни билганларида ёхуд бу икки намоз жамоатини тарк этганларнинг гуноҳи ва унинг оқибати нима бўлишини билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар, деб тушунмоқ лозим.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди